

امروز شما

- فروردین**: روابط خوب و مستحکم خود را با دوستان و خویشان نباید متزلزل کرد. چون برای تجدید روابط یا برقراری دوباره آنها فرصتی نخواهد بود. خوش بینی خود را تقویت کن.
- اردیبهشت**: دست به ماجرای زدهای که آخرش معلوم نیست، تنها شانس و اقبال می تواند تو را در این کار یاری دهد. به هر حال کسی که خود را درگیر مسائل عاطفی می کند باید عواقب آن را هم بپذیرد.
- خرداد**: پیشنهادی مطرح می شود که فریبده است. در این باره باید خوب اندیشید و سپس تصمیم گرفت. از ریسک کردن در زندگی نباید ترسید فقط باید احتیاط لازم را رعایت کنی.
- تیر**: ناگهان در دام عشقی می افتی که تصورش را هم نمی کردی. خوبی عشق به همین است که چون یک حادثه ناگهان فرا می رسد و آدمی را از راهی که می رفت به راهی که باید برود پرتاب می کند.
- مرداد**: خودت را دست کم می گیری و فکر می کنی او دور از دسترس توست به همین دلیل با یاس و سرخوردگی خودت را مخفی می کنی و کناره می گیری، در صورتی که اینطور نیست و می توانی با یک گفتگوی جدی او را از احساس مطلع کنی.
- شهریور**: فرصت های تازه ای به وجود آمده که می توانی خطاهای گذشته را جبران کنی. باید با خود عهد کنی راههای تازه ای پیش پی تو گشوده شود.
- مهر**: سوءتفاهمی پیش می آید که به زودی رفع خواهد شد. گاه در آسمان دوستی نیز تکه ابری می آید و برای مدتی کوتاه چهره خورشید را می پوشاند. اما این امر وقتی و گذرا است.
- آبان**: با زیاد حرف زدن، آتش عشق خاموش می شود. به جای آن باید از احساس خود پیروی کنی و راهی را انتخاب کنی که این شعل فروزان تر شود. اگر عشق را نداشتی، این ها همه نوبدینش یک دوران تازه در زندگی توست که باید قدر آن را بدانی.
- دی**: رقیبان چند پله از تو جلوترند. بنابراین امکان موفقیت تو در این رابطه بسیار شگفت و ضعف نشوی. به فکر برنامه دیگری باش.
- بهمن**: جدید موسسه دهخدا، حضور من در آنجا ضروری دانسته نشد و به کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران منتقل شد.
- اسفند**: او درباره خبر انصراف تعدادی از مؤلفان لغتنامه دهخدا نیز با تأیید این موضوع گفت: تغییر حکم من، تعدادی از مؤلفان را ناراحت کرد. آن ها نامه ای به رئیس جدید لغتنامه دهخدا، خانم حمیرا زمردی نوشتند و خواستند این تصمیم پس گرفته شود. اما چون این کار نشد و بعد هم رئیس موسسه حاضر به پاسخ گویی نبودند، مؤلفان این را بی احترامی تلقی کردند و از ادامه کار با

کشف آسپز خانه قرون وسطایی سالم

بر اساس برآوردهای اولیه باستان شناسان، گمان می رود این آسپزخانه در اوایل قرن پانزدهم میلادی ساخته شده باشد. باستان شناسان این اتاق ۶۰۰ ساله را از داخل یک خانه چوبی دفن شده از دل خاک بیرون آوردند. این خانه چوبی نیز در نزدیکی دیوارهای تاریخی شهر «فوی بیچین» کشف شد. گمان می رود کسانی که در این موقعیت مکانی زندگی می کرده اند جزو اشراف زادگان بوده اند. آسپزخانه این خانه در حالی کشف شد که درون آن اجاق آجری قرار داشت. باستان شناسان همچنین چندین ظرف سالم سرامیکی را در این آسپزخانه کشف کردند که هنوز درپوش به آنها متصل بود. از جمله دیگر آثار تاریخی که کشف شده است به یک قاشق آسپزی چوبی می توان اشاره کرد. باتوجه به این که نشانه هایی از آتش سوزی روی دیوار این خانه وجود دارد، گمان می رود ساکنان این خانه ناچار شدند به دلیل آتش سوزی از خانه فرار کنند و بسیاری از لوازم ارزشمندشان را رها کنند.

باستان شناسان آسپزخانه ای را در جمهوری چک کشف کرده اند که به قرون وسطی تعلق دارد و بسیار سالم باقی مانده است. به گزارش ایلنا به نقل از انجمنت اورپینیز، باستان شناسانی که در جمهوری چک مشغول کاوش بودند به یک اکتشاف غیرمعمول و هیجان انگیز دست یافته اند که قدمت آن به قرن های قبل بازمی گردد. گروهی از باستان شناسان که در یک خانه قرون وسطایی واقع در استان «موراویا - سیلزی» مشغول حفاری بودند، به آسپزخانه ای دست یافتند که در کمال تعجب سالم باقی مانده و در بخش های زیرین ویرانه های به جای مانده از این خانه مخفی شده بود.

آمریکا مجسمه های سرقتی ایتالیا را برمی گرداند

مسؤلان «موزه گتی» با انتشار بیانیه ای اعلام کردند: مقام های مربوطه در ایالات متحده آمریکا این آثار را به عنوان اشیائی شناسایی کردند که از ایتالیا ربوده و یا غارت شده اند. مسؤلان این موزه همچنین برای استرداد چهار اثر دیگر، از جمله سه اثر تاریخی که در دهه ۷۰ میلادی خریداری شده اند و یک تابلو نقاشی رنگ روغن اثر «کامپلو میولا» با وزارت فرهنگ ایتالیا همکاری می کنند. نتایج تحقیقات نشان داده است این چهار اثر به طور غیرقانونی از ایتالیا خارج شده اند. موزه گتی در یک دهه گذشته بارها آثاری سرقت شده از ایتالیا که با خرید از حراجی های مختلف، تملک کرده و به نمایش گذاشته بود را پس از اثبات سرقتی بودن آن آثار برگردانده است، هرچند در مواردی از بازگرداندن برخی آثار خودداری کرده است. همان موزه ای است که اوایل امسال نمایشگاهی از آثار ایران باستان را با عنوان «ایران باستان، جهان کلاسیک» با نمایش حدود ۲۰۰ شیء تاریخی از هخامنشیان تا ساسانیان و تمدن های هم دوره با آن ها در یونان و روم باستان به مدت پنج ماه برپا کرد، درحالی که برخی باستان شناسان ایرانی به اصالت بعضی از آثار به نمایش گذاشته شده در این موزه، از جمله یک خنجر طلایی منسوب به اردشیر هخامنشی شبهه وارد کرده اند. آثار به نمایش گذاشته شده در این موزه، از مجموعه های شخصی و همچنین موزه های ایالات متحده آمریکا، اروپا و خاورمیانه، از جمله متروپولیتن، موسسه شرق شناسی شیکاگو، لورر و برلین بود.

«موزه گتی» گروهی از مجسمه های سفالین باستانی مسروقه را به ایتالیا باز می گرداند. به گزارش ایرنا به نقل از گاردین، مسؤلان «موزه گتی» در لس آنجلس چند مجسمه سفالین که به حوالی ۳۵۰ تا ۳۰۰ پیش از میلاد تعلق دارند را به همراه چهار اثر تاریخی دیگر به عنوان آثار مسروقه و ربوده شده به ایتالیا بازمی گردانند. مسؤلان «موزه گتی»، نمایش این سه مجسمه که تصویرگر «ورفوس» و «سیرن»، اساطیر یونان باستان هستند را متوقف کردند و قصد دارند آن ها را در ماه سپتامبر به ایتالیا منتقل کنند. این مجموعه مجسمه ها که به شکل یک مرد نشسته و دو «سیرن» افسانه ای ساخته شده اند، در سال ۱۹۷۶ توسط «جی. پال گتی» از یک بانک خصوصی سوئیس خریداری شدند. گمان می رود منشأ اصلی این مجسمه ها به «تارتانو» واقع در منطقه «آپولیا» بازمی گردد. این مجسمه ها از سال ۲۰۰۶ در فهرست آثار تاریخی مسروقه ای قرار گرفته بودند که مقام های ایتالیا قصد دارند مالکیت آن ها را پس بگیرند.

خداحافظی چند استاد از موسسه دهخدا

بعد از برکناری سرپرست تألیف لغتنامه دهخدا، تعدادی از مؤلفان لغتنامه از جمله حسن انوری، سعید نجفی اسداللهی و رسول شایسته اعلام کردند، دیگر به موسسه دهخدا نمی روند. اکرم سلطانی، سرپرست سابق تألیف موسسه لغتنامه دهخدا در گفت و گو با ایسنا با تأیید خبر برکناری اش، گفت: به حکم رئیس جدید موسسه دهخدا، حضور من در آنجا ضروری دانسته نشد و به کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران منتقل شد. او در ادامه توضیح داد: بیش از سی سال است که در موسسه لغتنامه دهخدا کار کرده ام اما سابقه رسمی ام ۲۶ سال است؛ شروع کارم با ویراستاری لغتنامه دهخدا بود. بعد سرپرست ویراستاران شدم. سپس به حکم شادروان سید جعفر شهیدی سرپرست بخش تألیف شدم و تا دو هفته پیش این سمت را داشتم و در خدمت بزرگان موسسه بودم. او درباره خبر انصراف تعدادی از مؤلفان لغتنامه دهخدا نیز با تأیید این موضوع گفت: تغییر حکم من، تعدادی از مؤلفان را ناراحت کرد. آن ها نامه ای به رئیس جدید لغتنامه دهخدا، خانم حمیرا زمردی نوشتند و خواستند این تصمیم پس گرفته شود. اما چون این کار نشد و بعد هم رئیس موسسه حاضر به پاسخ گویی نبودند، مؤلفان این را بی احترامی تلقی کردند و از ادامه کار با

موسسه دهخدا خودداری کردند. ابتدا دکتر حسن انوری خداحافظی کرد و بعد مؤلفان دیگر. این پژوهشگر درباره این که چه کسان دیگری از ادامه همکاری انصراف داده اند، افزود: استاد سعید نجفی اسداللهی که حاضر به همکاری نشدند. مطمئن نیستم اما فکر می کنم استاد رسول شایسته، سرپرست علمی کار ما هم اعلام کردند با این شرایط نمی توانند ادامه کار دهند. تعدادی دیگر هم به تبعیت از استادان بزرگ تمایلی ندارند که ادامه کار بدهند. اکرم سلطانی درباره این که این تغییرات چه تأثیری بر روند فعالیت های موسسه دهخدا خواهد گذاشت، بیان کرد: در آینده می توان به این موضوع جواب داد اما با توجه به کارهایی که انجام می دادیم و برنامه هایی که داشتیم در کارهای پژوهشی موسسه خدشه هایی وارد خواهد شد. البته امیدوارم شرایط بهتری حاکم شود و موسسه بتواند کارش را آن طور که باید ادامه دهد. سرپرست سابق تألیف موسسه لغتنامه دهخدا در پایان گفت: افتخار این را داشتم که ۳۰ سال در خدمت بزرگان باشم. درست است که اسام سرپرست بود اما خدمت گزار بزرگان بودم و دستشان را می بوسم. همیشه برای آن ها احترام قائلم و تابع نظرات ایشان هستم و هر چه بفرمایند، اطلاعات امر می کنم.

عبدالعلی دستغیب:

شعر ابتهاج در قیاس با شاعران نوپرداز، قابل اعتنا نیست

عبدالعلی دستغیب می گوید: شعر هوشنگ ابتهاج در قیاس شاعران نوپرداز مانند فروغ فرخزاد، خود نیما، اسماعیل شاهرودی و احمد شاملو، واپسگرا است. این پژوهشگر و منتقد ادبی پیشکسوت در پی درگذشت هوشنگ ابتهاج در گفت و گو با ایسنا درباره این شاعر، اظهار کرد: او اهل گیلان و از خانواده طبقه بالا جامعه بود و این که جزو طبقه مرفه جامعه بوده، از آثارش پیداست. در سال ۱۳۲۵ مجموعه غزل های خود را به چاپ می رساند که اشعارش به شیوه شهریار بوده و در عوالم عشق و عاشقی و رمانتیسم غوطه ور بوده است، تا این که در سال ۱۳۲۷ به حلقه یاران نیما می پیوندد. او سپس گفت: در سال ۱۳۳۵ - ۱۳۳۷ که من به تهران آمدم، تعداد کسانی که اشعار نو می گفتند از انگشتان دو دست تجاوز نمی کرد؛ شاملو، کسرای، نادرپور، نیما، اسماعیل شاهرودی، سیروس نیرو، سایه و چند نفر دیگر که هر کدام تمایلات گوناگونی داشتند. مطالعات ادبی سایه درباره شعر فارسی از دیگران بهتر بود ولی از نظر ابتکار و استعاره ها و مجازهای ادبی به پای کسرای، رفیقش، نمی رسید. دستغیب با اشاره به دوستی ابتهاج و سیاوش کسرای، افزود: اینها باهم خیلی صمیمی بودند. سایه خیلی کم حرف و محبوب بود اما کسرای خیلی پرچوس و خروش و خیلی حرف و چاپک بود. من با کسرای که در انجمن ادبی ایران و آمریکا آشنا شدم، در سال ۱۳۳۷ به یکی از دوستانم گفتم، کدام یکی از این ها کسرای است؟ او دست من را گرفت پیش کسرای برد، او و سایه پهلوی هم ایستاده بودند. دوستم من را معرفی کرد و کسرای از مقاله ای که در «بیام نوین» نوشته بودم، خیلی تعریف کرد و برخورد دوستانه ای با من داشت اما سایه خاموش بود. در هر حال با کسرای دیدارهای زیادی داشتم. کسرای با محمود اعتمادزاده و هوشنگ ابتهاج جلساتی داشتند. در آن جمع سایه بیشتر به ابزار و آلات موسیقی ایرانی و فرهنگی ور می رفت و کم حرف می زد. او ادامه داد: در آن جلسات متوجه شدم سایه خیلی آدم صمیمی و بی شیله پله ای است. محمود اعتمادزاده بسیار کم سواد و پرمدها بود و چون فرانسه بلد بود فکر می کرد حق اظهار نظر درباره مبانی ادبی و فلسفی را دارد. کسرای هم ابتکار شعری اش خوب بود، استعاره ها و مجازهای خوبی به کار می برد. من مدتی با آن ها نشست و برخاست داشتم، صحبت می کردیم، پیش آن ها می رفتم اما بعد دیدم که جلساتشان بیشتر جلسات خصوصی و غیرعلمی است و دیگر نرفتم. این منتقد ادبی خاطر نشان کرد: ابتهاج از نظر ادبی متعلق به دنیای گذشته بود. در کتاب «شبگیر» از انتشار غزل های اش اظهار ندادم می کند و خود را نامد نشان می دهد که من زحمتکشان جامعه را فراموش کرده ام و تعهد می کند به زمانه گرفت.

عکس روز:

بدون شرح

شهروند عکاس

عکس های حرفه ای خود را با کیفیت مطلوب به آدرس ایمیل روزنامه طلوع ارسال کنید تا در روزنامه درج گردد

toloudaily@gmail.com